

ÁFRA JÁNOS

A vereség

A listán név a név, és semmi több,
csak aki már halott, az különb.
A legkeresettebb út a szenvedés
feloldásához háborún át vezet,
szétesésre induló ritmizált menet.

Terelik őket, és hűséget esküdnek,
szívből vagy kényszerből, de végleg.
Parancsra fejüket az ég felé emelik,
és míg a köznapok emléke ébred,
felkaparják velük a kemény földet.

A háború nem kivételez a jókkal,
vádlókkal vagy rögtönzött áldozókkal,
ahány hang, annyifelé siklik el, ami igaz.
A terepet eső mossa, bomba írja át,
ártatlan hírhez is félrecsúszik a kabát.

Nem vezeti tovább rag, sem harag,
egy lábszárcsontból éles kést farag,
ami nem szakad, azzal nyiszálja el.
Fegyvere hatalom, nem világnézet,
nem gyilkol embert, csak ellenséget.

Állkapocsba botlik egy bejárat előtt,
ahogy átlép rajta, elveszti az erőt.
Ledermed, mert meglátja odabenn,
ruganyos bőrből hogy varrnak falat,
átremeg rajta a sikítás, fennakad.

Aztán otthonos hallgatásban lebeg,
bujkál titkaival, egy árnyék tartja meg,
ám hirtelen valakivel összetévesztik,
és berángatják egy hűvös szobába,
kérdik, hallgat, nem hagyják abba.

Tudja, mi a népirtás, hogy nincs Isten,
de még csak istenek sincsenek, nem.
Tudja, hogyan talál az eszme eszközt
az emberben, míg felszabadultan nevet,
és tudja, a végső megoldás mit jelent.

Régről ismerős az elszámoltató mondat,
de most érti csak meg benne a fájdalomat.
Most, hogy hazaért barbár testvéreihez,
és nem lehet többé őszintén szomorú,
így végződik hát minden háború.

Áfra János

(Hajdúböszörmény, 1987):
Gérecz Attila- és Sziveri
János-díjas költő,
műkritikus, szerkesztő.
Verseskötetei: *Glaukó-
ma* (2012), *Két aka-
rat* (2015), *Rítus* (2017).
Legutóbbi könyve egy
Szegedi-Varga Zsuzsana
képzőművésszel köz-
ösen készített kétnyelvű
művészkönyv: *Termékeny
félreértés / Productive
Misreadings* (2020).
Debrecenben él.

A szerző portréfotóját
Som Balázs készítette.

A Műhely-rovat könnyed
irodalmi játék és erős
kapocs kíván lenni
a benne szereplő szerzők
és a folyóirat lapszámai
között. Minden számban
egy erre felkért szépiró
az előző lapban szereplő
alkotást kapja inspiráló
alapként, amelyre
szabadon, műfaji
megkötés nélkül írja meg
saját művét, amely azután
a következő résztvevő
kiindulópontjává szolgál
majd. Ebben a számban
Áfra János verse választja
Puskás Panni előző
számunkban megjelent
novellájára.